

14. Kişisel anılarımı keseyim de, daha “Hayır”lı anılarıma geleyim;

İzmir’de Tariş ve Gültepe olayları oldu ve ben, sıkıyönetim mahkemesinde, örgüt üyesi olarak üç polisi öldürdüğü iddiasıyla TCK 146. maddesi uyarınca Anayasa’yı tebdil, tağyir ve ilga suçlaması ile yargılanan, Rize-Fındıklı doğumlu, yiğit bir militan adam, Ali Akgün’ün avukatıydım. Yüzünü ilk kez sıkıyönetim mahkemesinde davanın ilk duruşmasında gördüm. Savcılık katında, daha dün Anayasa Mahkemesi Başkanlığı’na adaylığını koyan, hava yüzbaşı yargıç Yalçın Acargün var. Ve o zincirli ihtilattan men (karışımından yasaklı) uygulama kaşifi... Şirinyer Askeri Cezaevi’nde, onu ziyaretim sırasında, tepemizde deniz albay, kara binbaşı, teğmenler, çavuşlar ve nefer ordusu bizi dinlerken, onun bana anlattığı, hatta benim de Askeri Yargıtay’da savunma sırasında anlattığım bir Nanay Nine hikâyesi vardır:

“Ağabey biliyorsun Rize’nin Fındıklı kazasındanı. Anneanemin adı Nanay... Yörenin tek kırık çıkık ustası. Bir de yoksul dostu dayı, dayım var ve bizim orada, bir de yoksul düşmanı kötü bir dayı, ağa var. Birbirlerine düşman bunlar. Bir gün yörede, dağlık arazide ikisi karşılaşmışlar, atışmışlar ve benim dayım öbür dayıyı yuvarlamış ve onun kaburgası, kolu falan kırılmış. Sonuçta ağayı büyük evine getirmişler. Köyde duyulmuş ağanın kırıkları.

Köyde yaşayan Nanay Nene’m de duymuş. Duyar duymaz evinden çıkıp ağanın evine yollanmış. Ve eve girişi sessizlik yaratmış ; aileler can düşmanı. Neyse ağanın odasına giren Nanay Nene’m su istemiş, ak bez istemiş, sarmış sarmalamış. İşini layığıyla yapmış ve tam gidecekken dönmüş ve ağaya; “ Ağa, ağa ben buraya yörenin tek kırık çıkıkçısı olduğum için geldim. Benim oğlumla olan mücadelen ayrıdır. Bana şükran duygunla bu sorunu karıştıрма. O ayrı, bu ayrı.” demiş.” dedi.

“Şimdi Ağabey, ben devletle çatıştığımından bahisle yargılanan bir militanı. Beni yargılayan yargıçlar da Nanay Nene’m gibi olabilirler mi ?” dedi. Sizce ben ona ne demişimdir ?

Özetle, “üç silah, üç militanla devletin anayasası tebdil, tağyir ve ilga olmaz. Ve müvekkilimin kastı adam öldürme de değildir. Eylemi, etrafını saran polislerle gelmeyin, yaklaşmayın diyerek ürkütmek

için ateş etmekten ibarettir.” yolunda savunma yaptımsa da, daha sonraları emekli olup İzmir Barosu’na kayıt olmaya çalışan ve benim Baro’ya verdiğim “savunmaya tutumu hoş değildi” yolundaki ifadelerle, üyeliği İzmir Barosu’nca geri çevrilen, sonra üst kurumlardan aldığı izinlerle kayıt olabilen, Askeri Hakim Yaşar Bey (“Hoş Yüz” betimlemesi yapabilirdim yapmıyorum.) başkanlığındaki kurul, TCK 146 maddesinden bahisle idam cezası vermiştir. Dosya Askeri Yargıtay’ın önüne gittiğinde, Ali’ nin babası Topal Osman Amca ve annesi Emine Teyze İzmir’e gelip evimizde kaldılar. Annesi, bana oğlunun idam edilmesine dayanamayacağını, Askeri Yargıtay’a “küçükken düştü, kafasını taşa çarptı” diyerek mektup yazacağını söyleyince, hemen İzmir Buca Cezaevi’ne gittim. Beni götüren taksi şoförünün neden bilmem yüzünü hatırlamıyorum. Ali’ye annesini anlattım. Hiç hoşlanmadı. “Kıyırık gazeteler, benim için ve devrimci hareket için kötü haber yaparlar” dedi. Döndüm, annesine aktardım. Teyze dinlemedi. Mektubu yazdı. Mektup Askeri Yargıtay’ın en kibar askeri savcısı Mustafa Güzel’e düştü. İdam... dönüşü olmayan yol...iddiayı araştırmamız gerek yollu mütalaasının etkisi ile karar bozuldu, yargılama uzadı ve Kenan Evren ve arkadaşları onu asamadılar ve şimdi Ali Akgün İzmit’te. Evlendi. Yaman bir oğlu var. Osman. Akıllı. Yapı işleriyle uğraşiyor ve akciğerlerinden sayrılı. Halbuki bana, hücrelerde akciğeri için zeytinyağına yatırılmış kuru incir yemeyi öğretmişti. Bana cep telefonu hediye etti

Bu çok sevdiğim müvekkilimin, o en kötü zamanında bana yazdığı mektubu, onun izniyle buraya almak istiyorum:

“Doğru ile yanlışın, gerçek ile hayalin, iyi ile kötünün karmakarışık olduğu dönemler, erdemli davranışların gizli kaldığı, anlaşılmadığı dönemler olur. “Cübbeli suç ortakları” diye bile tanımlanabildiğiniz dönemde, meslek onurunuzu koruyabilmiş olmanın gururunu taşıyor olmalısınız. Erdemli davranışlarınızı, gelecekte birer madalya olarak göğsünüze takacaksınız, bunu hakkettiniz. Bir hukuk adamı olarak ve insan olarak her şeyi yaptığına inanıyorum. Sen sağol avukatım... Sen sağol. Hoşçakal. Ali Akgün”

Bu üç polisin öldüğü olaylar sırasında, Ali Akgün'ün hep yanında bulunan arkadaşı Hıdır Arslan'ın dosyası, ileri fırlayarak, idam cezası kesinleşerek, avukatı Fehmi Çam'ın özverili çırpınışları arasında, Burdur Cezaevi'nde, 12 Eylül Türkiyesi'nin son infazı olarak gerçekleştirildi. Ertesi günü Avrupa'daki siyasi örgütler, idam cezası için Türkiye yönetimine baskı yapınca, Türk Dışişleri Bakanlığı "Hıdır Aslan üç kişiyi öldürmüştür." diye açıklama yaptı. Ben gazete küpürünü kesip, talep ederim. Bu iki sayfalık yukarıdaki savunmam dışındaki hiç bir yerdeki beyanım, iradem mahsulü olamaz.